

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Β'. - ΤΕΥΧΟΣ ΙΒ'.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1880

Οὐκ ἔστι περὶ δέου ἂν θεοτίμου ἀνθρώπου
βουλευσάτω ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οικείων. (Πλάτ. Θεαγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1880

Σ Τ Η Λ Η
ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΩΝ
ΤΟΥ « Π Λ Α Τ Ω Ν Ο Σ »

Ὁ ἐκ τῶν πρώτων εὐεργετῶν τοῦ Συλλόγου ἐν Παρισίοις διαμένων φιλογενῆς καὶ φιλόμουσος Χρηστάκης Ζωγράφος Ἐφένδης προσήνεγκε πρὸς ὑποστήριξιν καὶ διάδοσιν τοῦ « Πλάτωνος » δραχμὰς χιλίας ἑκατὸν εἴκοσι (1120). Ἡ δὲ εἰδικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 17ης Ἀπριλίου ἀνεκηρύξασα τὸν ἄνδρα εὐεργέτην τοῦ Περιδικοῦ ἐψήφισεν, ὅπως ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἀναρτηθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συλλόγου καὶ ἐκφρασθῇ αὐτῷ διὰ τοῦ Προεδρείου ἡ εὐγνωμοσύνη πάντων τῶν ἐταίρων.

Ὡσαύτως ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης φιλογενῆς κύριος Ἀθανάσιος Χαδευτὸς κατὰ τὴν βραχείαν αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις διατριβὴν προσήνεγκε διὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Ν. Χαλκιοπούλου, γαμβροῦ του, δέκα λίρας τουρκικὰς, ἥτοι δραχμὰς 254 καὶ 50/00. Τὸ δὲ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 3ης ἰσταμένου μηνὸς ἀνέγραψε τὸν κ. Χαδευτὸν εἰς τοὺς Δωρητὰς τοῦ Περιδικοῦ.

Π ρ ο λ ῆ ψ ε ι ς

παρὰ τῷ λαῷ τῆς Παρνασσίδος, ἀναγραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ δημοδιδασκάλου
Ἄντ. Σαχλίνη.

α') Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς δωμάτιον, ἐν ᾧ ὑπάρχει λεχὼ, ἂν μὴ θυμιάσωσιν αὐτὸν προηγουμένως διὰ λιβάνου.

β') Ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ καλύπτουσι τὸ ἐν τῷ οἴκῳ κάτοπτρον δι' ὑφάσματος, διότι ἄλλως ἐγκυμονεῖ ἡ λεχὼ.

γ') Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ θέτουσιν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ βρέφους ἅπαντα τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ σκεύη τῆς οἰκίας, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, νομίσματα χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ.

δ') Ὄταν τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ μεταβαίῃ ἡ τεκοῦσα μήτηρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅπως λάβῃ τὰς κεκανονισμένας εὐχὰς,

ἂν μὲν τὸ τεχθεὺν εἶναι ἄρρεν, ἐπανέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν οἰὰ τῆς αὐτῆς ἐδοῦ, ἂν δὲ θῆλυ, δι' ἄλλης.

ε') Ἡ θῆλυ τεκοῦσα μήτηρ ἐκκλησιάζεται μίαν ἢ δύο ἡμέρας πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ τεσσαρακονθήμερου ἵνα μὴ γεννήσῃ καὶ πάλιν θῆλυ.

ς') Ὅταν τελεῖται βάπτισις, ἡ μαῖα ὀφείλει νὰ προσέχῃ πολὺ μήπως ἀπολεσθῇ τι τῶν ἐνδυμάτων τοῦ βαπτιζομένου, ἂν τοῦτο ἦνε ἄρρεν.

ζ') Ἄν συμπέτῃ νὰ βαπτίζωνται συγχρόνως ἄρρεν καὶ θῆλυ, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνταλλαγή τοῦ σάπωνος.

η') Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς νεονύμφους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ναόν, ἐν ᾧ τελεῖται γάμος, ἂν δὲν συμπληρώσωσι τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ γάμου των.

θ') Τὴν κλίνην τῶν νεονύμφων στρωννύει πάντοτε γυνὴ ἄρρενα ἔχουσα τέκνα, ἧτις ἐντὸς τῆς στρωμνῆς τίθησι τρεῖς ἥλους καὶ τρεῖς ἀμυγδαλάς. Τὸ τοιοῦτον ὑπονοεῖ ἀπόκτησιν ἀρρένων τέκνων.

ι') Ὁ τοὺς στεφάνους τῶν μελλονύμφων κομίζων παῖς δέον νὰ ἔχῃ ἀμωτοτέρους τοὺς γονεῖς του.

—

Ὁ πρὸ πολλοῦ ὑφιστάμενος ἐνταῦθα «Ἐκκλησιαστικὸς Μουσικὸς Σύλλογος» ἐπεμψεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἀντίτυπον «Ἑπομνήματος» ἕπερ ἐν καιρῷ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως καταδείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς συστηματικῆς διδασκαλίας τῆς ἱερᾶς μουσικῆς παρ' ἡμῖν ἧτις διὰ μόνης τῆς κατὰ μέρος καὶ ἀτομικῆς οὕτως εἶπειν διδασκαλίας, ἄνευ ὁμορρυθμοῦ τρόπου καὶ ἐν δημοσίοις παιδευτηρίοις διδασκομένη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραγάγῃ βελτίονα ἀποτελέσματα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα πολλοὶ καὶ ξένοι καὶ ἡμέτεροι ψέγουσιν ἀκούοντες ἐν τισὶ ναοῖς ἡμῶν τὸ ἀφόρητον κακὸν ἢ τῆς ῥινοφωνίας τινῶν ἱεροψαλτῶν ἢ τὸ λίαν ἐξωτερικίζον ὕφος ἄλλων. Εὐχῆς ἔργον εἶνε ὅπως οἱ ἀρμόδιοι λάβωσιν ὑπὸ σπουδαίαν μέριμναν καὶ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐθνικῆς ἀνατροφῆς καὶ παιδείσεως τῆς νέας γενεᾶς.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

Ἑπὸ Κ. Ι. Γ.

Ἡ πέρδικα.¹

Ἐπῆρα ἕναν ἀνήφορο, κῆ ἕναν ἀνηφοράκη
ναῦρῶ κλαράκι φουντωτὸ καὶ ῥιζημνιὸ λιθάρι,
νὰ γείρω ν' ἀποκοιμηθῶ ἴλιγον ὕπνο νὰ ἴπάρω.

¹ Τὸ ᾄσμα τοῦτο περιέλαβεν ὁ Α. Passow ἐν τῇ συλλογῇ του (σελ. ἀλλὰ πολὺ διάφορον. Διαφέρει δὲ τοῦτο καὶ τοῦ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Μ. Σ. Δελ Ἐνθολογία.